

I sager om adgang til opsætning af antennesystemer, hvor de lokale myndigheder stilles overfor flere parallelle anmodningerne om adgang, bør der, i det omfang dette er nødvendigt, ske en prioritering af etablering af antennesystemer til fordel for udbydere af offentlige telenet eller teletjenester.

Påbud om at give adgang til opsættelse af antennesystemer forudsætter, at det er muligt i relevant omfang at sikre adgang til tredjemands arealer enten gennem en aftale herom eller i sidste ende via ekspropriationsbestemmelsen i § 15.

Påbud efter bestemmelsen kan rettes til ejeren af den pågældende bygninger, konstruktion og mast samt til dem, der ligestilles med ejere, jf. § 10, stk. 2.

Se i øvrigt bemærkningerne til § 10.

Den der ikke efterkommer påbud udstedt i medfør af § 11, stk. 1 og 2, straffes med bøde, jf. § 25, stk. 1, nr. 1.

Til § 12

Se bemærkningerne til § 5 om den parallelle bestemmelse vedr. fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og fastsættelsen af betaling herfor i tilfælde af uenighed.

Til § 13

Se bemærkningerne til § 6 om den parallelle bestemmelse vedr. fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og afklaringen af tredjemands rettigheder i forbindelse hermed.

Til § 14

Forskningsministeren tillægges med den foreslåede bestemmelse kompetence til at fastsætte nærmere regler for yderligere betaling end nævnt i § 12, stk. 1, samt andre vilkår for opsætning af antennesystemer.

Den pågældende hjemmel vil ikke blive udnyttet, såfremt der indgås brancheaftaler herom inden 3 måneder regnet fra ikrafttrædelsen af lovforslaget. Det forudsættes, at brancheaftalerne indsendes til Forskningsministeriet til orientering, når disse er indgået. Materielle ændringer skal ligeledes indsendes til ministeriet til orientering. Tilsvarende skal ministeriet orienteres om eventuel ophævelse af en eller flere brancheaftaler.

Idet der vil være tale om brancheaftaler som erstatter en egentlig bekendtgørelsesregulering vil ministeriet skulle vurdere, hvorvidt disse er åbne for alle på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår. Det er således ikke sigtet med bestemmelsen, at Forskningsministeriet skal foretage en formel godkendelse af brancheaftalerne, idet dette vil mindske disse aftalers

karakter af et af sektoren fastlagt, fleksibelt internt aftalesystem. Dette forekommer ikke hensigtsmæssigt.

Kun såfremt aftalerne ikke lever op til de herved indikerede minimumskrav, vil forskningsministeren udnytte sin kompetence til at udstede bekendtgørelsesregler, som supplerer eller ændrer disse. Er der tale om, at brancheaftalerne ikke dækker alle relevante parter, dvs. samtlige ejere af de af loven omfattede master, vil brancheaftalerne kunne suppleres med bekendtgørelsesregulering på de ikke-omfattede områder. Er der efter udløbet af disse måneder ikke indgået aftaler eller er disse ikke dækkende, udsteder forskningsministeren en bekendtgørelse. Såfremt bekendtgørelsen udstedes for at omfatte parter, der ikke har tilsluttet sig en brancheaftale, vil bekendtgørelsens udformning ske med udgangspunkt i en eller flere af de allerede indgåede brancheaftaler.

Hovedsigtet er brancheaftaler, der indebærer en rimelig leje, svarende til gældende praksis for adgang til opsætning af udstyr af denne art. Hertil kommer, at den eller de relevante parter selv bør dække alle omkostninger ved opsætning af antennesystemer, drift heraf m.v.

Et af de delområder, hvor det vil være relevant at indgå brancheaftaler, er adgang til kommunalt og amtskommunalt ejede bygninger og konstruktioner m.v., hvor aftaleparterne vil kunne være Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i samarbejde med alle relevante udbydere af offentlige telenet eller tjenester, herunder alle mobilselskaber, selskaber, der har etableret eller agter at etablere master til radiokæde-formål eller andre radiokommunikationsformål, samt andre interesserede parter blandt aktørerne på området. Brancheaftalen bør endvidere være åben for, at yderligere relevante parter efterfølgende kan tilslutte sig denne.

Andre delområder er master ejet af medlemmerne af Danske Elværkers Forening, høje konstruktioner i tilknytning til landbrugsejendomme, som f.eks. siloer m.v., hvor det evt. kan være relevant at indgå en delaftale med landbrugets organisationer, master i forbindelse med Banestyrelsens køreledninger m.v.

Der vil være områder, hvor det ikke er muligt at identificere relevante parter m.h.p. indgåelse af brancheaftaler, og hvor der derfor vil være behov for en udfyldende bekendtgørelsesregulering. I det omfang der indgås brancheaftaler på et eller flere af de ovenfor nævnte områder, vil det ved denne bekendtgørelsesregulering blive sikret, at disse parter ikke betalingsmæssigt stilles ringere end parter, der har indgået en brancheaftale. Indgås der ikke brancheaftaler vil betaling for opsætning af antennesystemer på disse